TIESAS RĪKOJUMS (devītā palāta)

2020. gada 6. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Publiski līgumi – Direktīva 2014/24/ES – 10. panta h) punkts – 12. panta 4. punkts – Īpaši izņēmumi attiecībā uz pakalpojumu līgumiem – Civilās aizsardzības, civilās drošības un katastrofu novēršanas pakalpojumi – Bezpeļņas organizācijas vai apvienības – Parastā un neatliekamā sanitārā transporta pakalpojumi – Reģionālie tiesību akti, kas par prioritāti izvirza partnerību veidošanu starp līgumslēdzējām iestādēm – Dalībvalstu brīvība izvēlēties pakalpojumu sniegšanas veidu – Robežas – Pienākums norādīt pamatojumu

Lietā C-11/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 26. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 7. janvārī, tiesvedībā

Azienda ULSS n. 6 Euganea

pret

Pia Opera Croce Verde Padova,

piedaloties:

Azienda Ospedaliera di Padova,

Regione Veneto,

Croce Verde Servizi,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Rodins [*S. Rodin*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*] (referents) un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Pia Opera Croce Verde Padova* vārdā – *A. Veronese* un *R. Colagrande*, *avvocati*,

– Rumānijas valdības vārdā – *C.-R. Canțăr* un *S.-A. Purza*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Gattinara* un *P. Ondrůšek*, kā arī *L. Haasbeek*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 99. pantu lemt, izdodot motivētu rīkojumu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.) 10. panta h) punktu kopsakarā ar šīs direktīvas 28. apsvērumu, kā arī minētās direktīvas 12. panta 4. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Azienda ULSS n. 6 Euganea* (Sestā vietējā sociālās un veselības aprūpes nodaļa *Euganea*, Itālija) (turpmāk tekstā – "*AULSS* Nr. 6") un *Pia Opera Croce Verde Padova* (Padujas Zaļā Krusta aprūpes nams, Itālija) (turpmāk tekstā – "*Croce Verde*") saistībā ar pakalpojumu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu par pacientu sanitāro transportēšanu neatliekamās medicīniskās palīdzības automobilī un hemodialīzes pacientu transportēšanu no *AULSS* Nr. 6 un no *Azienda Ospedaliera di Padova* (Padujas slimnīca, Itālija).

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 2014/24

3 Direktīvas 2014/24 2., 5., 28., 31. un 33. apsvērumā ir izklāstīts:

"(2) Stratēģijā "Eiropa 2020", kas izklāstīta 2010. gada 3. marta [Eiropas] Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Eiropa 2020 – Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" [..], publiskajam iepirkumam ir svarīga nozīme, jo tas ir viens no tirgus instrumentiem, kas izmantojams, lai panāktu gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, vienlaikus nodrošinot visefektīvāko publiskā sektora līdzekļu izmantošanu. Minētajam nolūkam publiskā iepirkuma noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/17/EK [(2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV 2004, L 134, 1. lpp.),] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/18/EK [(2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.)], būtu jāpārskata un jāmodernizē, lai palielinātu publiskā sektora izdevumu efektivitāti, atvieglojot jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) piedalīšanos publiskajos iepirkumos, un lai dotu iespēju iepirkumu rīkotājiem labāk izmantot publisko iepirkumu kopēju sabiedrisko mērķu atbalstam. Turklāt ir nepieciešams precizēt galvenos jēdzienus un koncepcijas, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un ietvertu dažus ar tiem saistītus Eiropas Savienības Tiesas iedibinātās judikatūras aspektus.

[..]

(5) Būtu jāatgādina, ka nekas šajā direktīvā dalībvalstīm neuzliek par pienākumu slēgt līgumus par ārpakalpojumiem vai izmantot ārpakalpojumu sniedzējus saistībā ar tādu pakalpojumu sniegšanu, kurus tās vēlas sniegt pašas vai kurus tās vēlas organizēt, izmantojot citus līdzekļus, kas nav publiski līgumi šīs direktīvas nozīmē. [..]

[..]

(28) Šo direktīvu nevajadzētu piemērot konkrētiem neatliekamās palīdzības pakalpojumiem, ja tos sniedz bezpeļņas organizācijas vai apvienības, jo tad, ja š[ie] pakalpojumu sniedzēj[i] būtu jāizraugās saskaņā ar šajā direktīvā izklāstītajām procedūrām, būtu sarežģīti saglabāt minēto organizāciju specifiku. Tomēr šo izņēmumu nevajadzētu piemērot plašāk par absolūti nepieciešamo. Būtu skaidri jānorāda, ka izņēmums nebūtu jāattiecina uz neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumiem, kas saistīti ar pacientu transportēšanu. Šajā sakarā būtu arī jāprecizē, ka *CPV* [*Common Procurement Vocabulary* (Kopējā publiskā iepirkuma vārdnīca)] 601. grupā "Sauszemes transporta pakalpojumi" neietilpst neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumi, kas ir iekļauti *CPV* 8514. klasē. Tāpēc būtu jāprecizē, ka pakalpojumiem, uz kuriem attiecas *CPV* kods Nr. 85143000-3 un kuros ietilpst tikai ar pacientu transportēšanu saistīti neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumi, vajadzētu piemērot īpašu režīmu, kas noteikts sociālajiem un citiem pakalpojumiem ("atvieglotu režīmu"). Tādējādi neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumu sniegšanas jauktiem līgumiem kopumā būtu jāpiemēro arī atvieglots režīms, ja ar pacientu transportēšanu saistītu neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumu vērtība ir lielāka nekā citu neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumu vērtība.

[..]

(31) Pastāv būtiska juridiskā nenoteiktība attiecībā uz to, cik lielā mērā publiskā iepirkuma noteikumiem būtu jāattiecas uz līgumiem, kas noslēgti starp publiskā sektora subjektiem. Dalībvalstis un pat līgumslēdzējas iestādes atšķirīgi interpretē attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru. Tāpēc jāprecizē, kuros gadījumos publiskajā sektorā noslēgtajiem līgumiem nepiemēro publiskā iepirkuma noteikumus.

Šāda precizējuma pamatā vajadzētu būt principiem, kas noteikti attiecīgajā Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā. Tas, ka abas vienošanās puses pašas ir publiskā sektora iestādes, pats par sevi neizslēdz iepirkuma noteikumu piemērošanu. Tomēr publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanai nevajadzētu kavēt publiskā sektora iestāžu rīcības brīvību veikt tām uzticētos sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, izmantojot savus resursus, kas ietver iespēju sadarboties ar citām publiskā sektora iestādēm.

Būtu jānodrošina, ka publiskā sektora iestāžu savstarpējā sadarbība, kurai piešķirts atbrīvojums, nerada konkurences izkropļojumus attiecībā uz privātiem ekonomikas dalībniekiem, ciktāl tā privātu pakalpojumu sniedzēju nostāda labākā stāvoklī attiecībā pret konkurentiem.

[..]

(33) Līgumslēdzējām iestādēm vajadzētu būt iespējai izvēlēties sniegt savus sabiedriskos pakalpojumus kopīgi sadarbojoties bez pienākuma izmantot kādu konkrētu juridisko formu. Šāda sadarbība varētu aptvert visa veida darbības, kas saistītas ar pakalpojumu sniegšanu un pienākumu izpildi, kas piešķirti iesaistītajām iestādēm vai ko tās ir uzņēmušās, piemēram, vietējo vai reģionālo iestāžu obligātos vai brīvprātīgos uzdevumus vai pakalpojumus, kas konkrētām struktūrām piešķirti atbilstoši publiskajām tiesībām. Dažādu iesaistīto iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem nav obligāti jābūt identiskiem; tie arī var viens otru papildināt.

Līgumiem par sabiedrisko pakalpojumu kopīgu sniegšanu nevajadzētu piemērot šajā direktīvā izklāstītos noteikumus, ja tie noslēgti tikai starp līgumslēdzējām iestādēm, ja šādas sadarbības īstenošanas pamatā ir tikai sabiedrības interešu apsvērumi un ja neviens privāts pakalpojumu sniedzējs nav nostādīts labākā stāvoklī attiecībā pret tā konkurentiem.

Lai izpildītu minētos nosacījumus, sadarbības pamatā vajadzētu būt sadarbošanās koncepcijai. Šādai sadarbībai nav nepieciešams, lai visas iesaistītās iestādes uzņemtos galveno līgumsaistību izpildi, kamēr vien ir saistības veicināt to, lai attiecīgais sabiedriskais pakalpojums tiktu pildīts sadarbībā. Turklāt šīs sadarbības īstenošanā, tostarp attiecībā uz jelkādiem finanšu pārskaitījumiem starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm, būtu jāvadās tikai pēc sabiedrības interešu apsvērumiem."

4 Šīs direktīvas 2. panta 1. punkta 4) apakšpunktā "publisko tiesību subjekti" ir definēti šādi:

"struktūras, kurām piemīt visi turpmāk minētie raksturlielumi:

a) tās ir nodibinātas ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura;

b) tām ir juridiskas personas statuss; un

c) tās to lielākajā daļā finansē valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; vai to vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti."

5 Minētās direktīvas I nodaļā "Darbības joma un definīcijas" ir ietverta 3. iedaļa attiecībā uz "izņēmumiem", kura aptver šīs pašas direktīvas 7.–12. pantu.

6 Direktīvas 2014/24 10. pantā "Īpaši izņēmumi attiecībā uz pakalpojumu līgumiem" ir noteikts:

"Šo direktīvu nepiemēro šādiem publiskiem pakalpojumu līgumiem:

[..]

h) par pakalpojumiem civilās aizsardzības, civilās drošības un katastrofu novēršanas jomā, kurus sniedz bezpeļņas organizācijas vai apvienības un uz kuriem attiecas *CPV* kodi 75250000-3 [ugunsdzēsēju komandas un glābšanas pakalpojumi], 75251000-0 [ugunsdzēsēju komandas pakalpojumi], 75251100-1 [ugunsdzēšanas pakalpojumi], 75251110-4 [ugunsgrēka novēršanas pakalpojumi], 75251120-7 [mežu ugunsgrēka dzēšanas pakalpojumi], 75252000-7 [glābšanas pakalpojumi], 75222000-8 [civilās aizsardzības pakalpojumi], 98113100-9 [kodoldrošības pakalpojumi] un 85143000-3 [neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumi], izņemot ar pacientu transportēšanu saistītus neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumus;

[..]."

7 Šīs direktīvas 12. pantā "Publiskie līgumi starp publiskā sektora subjektiem" ir noteikts:

"1. Publisks līgums, kura slēgšanas tiesības līgumslēdzēja iestāde piešķīrusi kādai juridiskai personai, kas ir privāto vai publisko tiesību subjekts, neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) līgumslēdzēja iestāde pār attiecīgo juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno pār savām struktūrvienībām;

b) vairāk nekā 80 % no kontrolētās juridiskās personas darbībām tiek veiktas, izpildot uzdevumus, ko tai uzticējusi kontrolējošā līgumslēdzēja iestāde vai citas juridiskas personas, ko kontrolē minētā līgumslēdzēja iestāde; un

c) kontrolētajai juridiskajai personai nav tiešas privāta kapitāla līdzdalības, izņemot tādus privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neietver kontroli un bloķēšanu, kā noteikts valsts tiesību aktos, saskaņā ar Līgumiem, un kam nav izšķirošas ietekmes uz kontrolēto juridisko personu.

[..]

4. Šīs direktīvas darbības joma neattiecas uz līgumu, kas noslēgts tikai starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

a) ar līgumu tiek izveidota vai īstenota iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu sadarbība, lai nodrošinātu, ka sabiedriskie pakalpojumi, kas tām jāveic, tiek sniegti ar mērķi īstenot šo iestāžu kopīgos mērķus;

b) šīs sadarbības īstenošanu nosaka vienīgi tādi apsvērumi, kas saistīti ar sabiedrības interesēm; un

c) iesaistītās līgumslēdzējas iestādes atvērtā tirgū veic mazāk [ne]kā 20 % no darbībām, kas saistītas ar sadarbību;

[..]."

8 Minētās direktīvas 28. apsvērumā minētais atvieglotais režīms ir aprakstīts šīs direktīvas 74.–77. pantā.

Itālijas tiesības

9 1990. gada 7. augusta *legge n. 241 – Nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi* (Likums Nr. 241 par jauniem noteikumiem administratīvajā procesā un par tiesībām piekļūt administratīvā procesa materiāliem) (1990. gada 18. augusta *GURI* Nr. 192), redakcijā, kas piemērojama pamatlietas faktiem (turpmāk tekstā – "Likums Nr. 241/1990"), 15. panta par "nolīgumiem starp valsts pārvaldes iestādēm" 1. punktā ir noteikts:

"Arī gadījumos, kas nav paredzēti 14. pantā, valsts pārvaldes iestādes var slēgt savstarpējus nolīgumus par sadarbību darbībās, kas tiek veiktas sabiedrības interesēs."

10 2016. gada 18. aprīļa *decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblici* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 50, ar ko izveido Publisko līgumu kodeksu) (2016. gada 19. aprīļa *GURI* Nr. 91 kārtējais pielikums) (turpmāk tekstā – "Publisko līgumu kodekss") 5. panta "Vienotie izņēmuma principi attiecībā uz koncesijām, publiskajiem līgumiem un nolīgumiem starp publisko tiesību subjektiem un līgumslēdzējām iestādēm publiskajā sektorā" 6. punktā ir paredzēts:

"Šā dekrēta piemērošanas jomā neietilpst nolīgumi, kas noslēgti tikai starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir ievēroti šādi kumulatīvi nosacījumi:

a) ar līgumu tiek izveidota vai īstenota iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu sadarbība, lai garantētu, ka to nodrošināmie sabiedriskie pakalpojumi tiek sniegti ar mērķi īstenot šo iestāžu kopīgos mērķus;

b) šīs sadarbības īstenošanu nosaka vienīgi tādi apsvērumi, kas ir saistīti ar sabiedrības interesēm; un

c) iesaistītās līgumslēdzējas iestādes konkurences tirgū veic mazāk nekā 20 % no to darbībām, kas ir saistītas ar konkrēto sadarbību."

11 Šā kodeksa 17. panta "Īpaši izņēmumi attiecībā uz pakalpojumu līgumiem un koncesijām" 1. punktā ir noteikts:

"Šā kodeksa noteikumus nepiemēro attiecībā uz šādiem publisku pakalpojumu līgumiem un koncesijām:

[..]

h) pakalpojumiem civilās aizsardzības, civilās drošības un katastrofu novēršanas jomā, kurus sniedz bezpeļņas organizācijas vai apvienības un uz kuriem attiecas *CPV* kodi 75250000-3 [ugunsdzēsēju komandas un glābšanas pakalpojumi], 75251000-0 [ugunsdzēsēju komandas pakalpojumi], 75251100-1 [ugunsdzēšanas pakalpojumi], 75251110-4 [ugunsgrēka novēršanas pakalpojumi], 75251120-7 [mežu ugunsgrēka dzēšanas pakalpojumi], 75252000-7 [glābšanas pakalpojumi], 75222000-8 [civilās aizsardzības pakalpojumi], 98113100-9 [kodoldrošības pakalpojumi] un 85143000-3 [neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumi], izņemot ar pacientu transportēšanu saistītus neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumus;

[..]."

12 2017. gada 3. jūlija *decreto legislativo n. 117 – Codice del Terzo settore* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 117 par Trešās nozares kodeksu) (2017. gada 2. augusta *GURI* Nr. 179 kārtējais pielikums) 57. panta "Ārkārtas un neatliekamā sanitārā transporta pakalpojumi" 1. punktā ir noteikts:

"Ārkārtas transportēšanas un transportēšanas neatliekamās medicīnas automobilī pakalpojuma sniegšanu prioritāri var tieši piešķirt ar līgumu brīvprātīgo organizācijām, kas vismaz sešus mēnešus ir reģistrētas Vienotā trešās nozares valsts reģistrā, ir 41. panta 2. punktā minētā asociāciju tīkla dalībnieces un ir akreditētas saskaņā ar attiecīgā gadījumā piemērojamajiem reģionālajiem tiesību aktiem situācijās, kad, ņemot vērā pakalpojuma īpašo raksturu, tiešā piešķiršana garantē vispārējas nozīmes pakalpojumu izpildi, efektīvi veicinot kāda sociāla mērķa sasniegšanu un sasniedzot solidaritātes mērķus ekonomiskās efektivitātes un atbilstības apstākļos, kā arī ievērojot pārskatāmības un nediskriminācijas principus."

13 Ar 2012. gada 27. jūlija *legge regionale n. 26 – Disciplina del sistema regionale di trasporto sanitario di soccorso ed emergenza* (Reģionālais likums Nr. 26 par glābšanas sanitārā transporta un neatliekamās palīdzības reģionālās sistēmas regulējumu) (2012. gada 3. augusta *Bollettino Ufficiale della Regione del Veneto* Nr. 61) (turpmāk tekstā – "Reģionālais likums Nr. 26/2012") ir izveidota "glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta reģionālā sistēma".

14 Šā likuma 1. pantā "Priekšmets un mērķi" ir paredzēts:

"1. Veneto [(Itālija)] reģions reglamentē glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumu reģionālo sistēmu, piešķirot veselības aprūpes iestādēm un atzītām un akreditētām organizācijām iespēju piedalīties medicīniska rakstura glābšanas un neatliekamās palīdzības transporta pakalpojumu sniegšanā vispārējās interesēs, ņemot vērā to teritoriālo izvietojumu, to izplatību Veneto reģiona sociālās un veselības aprūpes tīklā, kā arī sniegtā pakalpojuma efektivitāti un kvalitāti un ievērojot universāluma, solidaritātes, ekonomijas un piemērotības principus."

15 Minētā likuma 2. panta "Definīcijas" 1. punktā ir noteikts:

"Šā likuma izpratnē ["]glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transports["] ir darbība, ko, izmantojot glābšanas transportlīdzekļus, veic veselības aprūpes vai cits personāls, kam ir pienākums sniegt šo pakalpojumu, izpildot šādas funkcijas:

a) neatliekamās palīdzības transporta pakalpojumus, kas tiek veikti, izmantojot glābšanas transportlīdzekļus, kurus vada [*Servizio urgenze ed emergenze mediche*] (Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests, *SUEM*) koordinācijas operatīvās centrāles;

b) transporta pakalpojumus, kas paredzēti atbilstoši [*livelli essenziali di assistenza*] (palīdzības pamatlīmeņi, *LEA*), kurus nodrošina ar glābšanas transportlīdzekļiem;

c) transporta pakalpojumus gadījumos, kad pacienta klīniskie apstākļi prasa tikai glābšanas transportlīdzekļa izmantošanu un kad transportēšanas laikā ir nepieciešama veselības aprūpes personāla vai cita šim nolūkam pienācīgi apmācīta personāla aprūpe, kā arī aprūpes nepārtrauktības nodrošināšana."

16 Saskaņā ar Reģionālā likuma Nr. 26/2012 4. pantu, kas attiecas uz "reģionālo sarakstu":

"1. Sešdesmit dienu laikā no šā likuma spēkā stāšanās Reģiona padome apstiprina reģionālo sarakstu, kurā pirmām kārtām tiek reģistrēti jau atzītās veselības aprūpes iestādes un asociācijas, kas vismaz piecus gadus reģiona teritorijā jau nodrošina glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumus teritoriāli kompetento [*unità locali socio-sanitarie* (vietējās sociālās un veselības aprūpes nodaļas, *ULSS*)] uzdevumā, pamatojoties uz atbilstošiem šajā nolūkā noslēgtiem līgumiem un/vai īpašiem nolīgumiem, kas atbilst atzīšanas nosacījumiem, kuri noteikti 2002. gada 16. augusta [*legge regionale n. 22 – Autorizzazione e accreditamento delle strutture sanitarie, socio-sanitarie e sociali* (Reģionālais likums Nr. 22 par veselības aprūpes, sociālās un veselības aprūpes un sociālās aprūpes punktu atzīšanu un akreditāciju) (*Bollettino Ufficiale della Regione del Veneto* Nr. 82)] un tā turpmākajos grozījumos, ievērojot Eiropas tiesību aktus uzņēmējdarbības brīvības un brīvas pakalpojumu aprites jomā.

2. Papildus 1. punktā minētajiem subjektiem šajā pašā punktā minētajā reģionālajā sarakstā iekļauj Itālijas Sarkanā Krusta komitejas (*CRI*), noslēdzot atsevišķu nolīgumu ar šīs organizācijas Veneto reģionālo komiteju, kā arī *Istituti Pubblici di Assistenza e Beneficienza* (publiskas palīdzības un labdarības institūcijas, *IPAB*), kas nodrošina glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumus, pamatojoties uz nolīgumu un aizstājošu paziņojumu par Reģionālajā likumā [Nr. 22] un tā turpmākajos grozījumos paredzēto nosacījumu, kā arī par Reģiona padomes norādīto nosacījumu izpildi atbilstoši 3. panta 2. punktam, ievērojot Eiropas tiesību aktus uzņēmējdarbības brīvības un brīvas pakalpojumu aprites jomā.

3. Reģionālo sarakstu, kas minēts 1. punktā, katru gadu atjaunina ar jaunām veselības aprūpes iestādēm un asociācijām, kas atbilst atzīšanas un akreditācijas nosacījumiem, kuri paredzēti Reģionālajā likumā [Nr. 22] un tā turpmākajos grozījumos.

4. Reģionālajā sarakstā iekļautos subjektus periodiski pārbauda, lai pārliecinātos, ka tie joprojām atbilst šiem nosacījumiem."

17 Šā likuma 5. pantā par "glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta darbības organizāciju" ir noteikts:

"1. Glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta darbību nodrošina [*ULSS*], kā arī subjekti, kas ir reģistrēti 4. pantā minētajā reģionālajā sarakstā.

2. Attiecības ar [*ULSS*], kā arī kārtību, kādā 4. pantā minētajā reģionālajā sarakstā reģistrētie subjekti piedalās glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta nodrošināšanā, regulē īpaši nolīgumi, kurus noslēdz saskaņā ar Reģiona padomes apstiprinātu paraugu, kas tiek publicēts atbilstoši spēkā esošajiem valsts un Eiropas tiesību aktiem publisko līgumu jomā.

3. Nolīgumos, kas minēti 2. punktā, tiek paredzēta budžeta sistēma, kura tiek veidota pēc kritērijiem, kas ir balstīti uz standarta izmaksām, kuras nosaka Reģiona padome un kuras tiek aktualizētas reizi trijos gados.

[..]

5. Ja glābšanas un neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta darbību nespēj nodrošināt subjekti, kas ir reģistrēti 4. pantā minētajā reģionālajā sarakstā, [*ULSS*] tos par atlīdzību var uzticēt subjektiem, kuri tiek izvēlēti publiska konkursa procedūrā, ievērojot spēkā esošos valsts un Eiropas tiesību aktus publisko līgumu jomā, un kuri atbilst prasībām, kas ļauj nodrošināt pienācīgu kvalitātes līmeni un veicināt pakalpojuma sociālo funkciju."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 2017. gadā *AULSS* Nr. 6 izsludināja iepirkumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pēc saimnieciski visizdevīgākā kritērija par pacientu sanitārās transportēšanas ar neatliekamās medicīniskās palīdzības automobili un hemodialīzes pacientu transportēšanas pakalpojumu sniegšanu uz pieciem gadiem ar iespēju pagarināt līgumu uz vienu gadu (turpmāk tekstā – "strīdīgais iepirkums"). Šā līguma ikgadējā vērtība tika novērtēta 5 043 560 EUR apmērā, kas piecu gadu laikposmā atbilst 25 217 800 EUR.

19 *Croce Verde* vērsās *Tribunale amministrativo regionale del Veneto* (Venēcijas Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija), apstrīdot *AULSS* Nr. 6 lēmumu izšķirties par labu publiskajam iepirkumam, nevis partnerībai starp publiskā sektora struktūrām. Proti, gadījumos, kad ir izpildīti nepieciešamie nosacījumi tādas partnerības noslēgšanai, Reģionālais likums Nr. 26/2012 uzliekot par pienākumu noslēgt ar atzīto publisko struktūru nolīgumu, kas reglamentēts Direktīvas 2014/24 12. panta 4. punktā un Publisko līgumu kodeksa 5. panta 6. punktā, un neesot izmantojams publiskais iepirkums, kā arī vienkāršotam režīmam pakļauts publisks līgums kā šīs direktīvas 10. panta h) punktā un šā kodeksa 17. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētais.

20 Šajā ziņā *Croce Verde* norāda, ka ir nevis vienkārša privāto tiesību apvienība, kas veic brīvprātīgo darbu, bet gan publisko tiesību subjekts bez peļņas gūšanas mērķa, precīzāk, *IPAB*. Šajā saistībā tas vairāk nekā gadsimtu ilgi ir piedalījies Padujas (Itālija) teritorijas iedzīvotāju veselības aprūpē, galvenokārt nodrošinot ievainoto un slimnieku transportēšanu bez peļņas gūšanas mērķa. Turklāt, pamatojoties uz Reģionālo likumu Nr. 26/2012, ar to 2017. gada 22. decembrī esot ticis noslēgts nolīgums par neatliekamās un ārkārtas medicīniskās palīdzības pakalpojumu sniegšanu *AULSS* Nr. 6. Papildus tam 2010. gadā izsludinātā iepirkuma beigās, kurš divkārt tika pagarināts un kura termiņš bija 2018. gada 31. marts, tam esot tikusi uzticēta arī parastā transporta pakalpojumu sniegšana.

21 Tomēr *Tribunale amministrativo regionale del Veneto* (Venēcijas Reģionālā administratīvā tiesa) uzskatīja, ka Direktīvas 2014/24 10. un 74. pantā, kā arī Publisko līgumu kodeksa 17. panta 1. punkta h) apakšpunktā ir paredzēts, ka līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai par transportēšanu neatliekamās medicīniskās palīdzības automobilī gadījumos, kas nav neatliekami, ir jānotiek iepirkuma kārtībā.

22 Tā kā šī tiesa tomēr pieņēma pamatu par pilnvarojuma neesamību *AULSS* Nr. 6 organizēt strīdīgo iepirkumu, šī pēdējā par *Tribunale amministrativo regionale del Veneto* (Venēcijas Reģionālā administratīvā tiesa) spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā, proti, *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija).

23 Iesniedzējtiesai, kas ir noraidījusi galveno apelācijas sūdzību, vēl ir jāizlemj pretapelācijas sūdzība, kurā *Croce Verde* atkārto argumentāciju, ko tas bija izvirzījis pirmajā instancē.

24 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ir jānošķir glābšanas sanitārais ārkārtas pakalpojums, no vienas puses, un transportēšanas neatliekamās medicīniskās palīdzības automobilī pakalpojums, no otras puses. Direktīvas 2014/24 10. pants, lasot to kopā ar šīs direktīvas 28. apsvērumu, kā arī Publisko līgumu kodeksa 17. panta 1. punkta h) apakšpunktu, no noteikumiem par publisko iepirkumu izslēdzot sanitāro glābšanas ārkārtas pakalpojumu, kuru bezpeļņas organizāciju gadījumā veido pacienta, kurš atrodas ārkārtas situācijā, transportēšana neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzeklī un pirmās palīdzības sniegšana viņam. Savukārt uz transportēšanu neatliekamās medicīniskās palīdzības automobilī bez neatliekama rakstura attiecoties Direktīvas 2014/24 74.–77. pantā paredzētais "atvieglotais režīms", jo, kā tas ir pamatlietā, tā vērtība ir vismaz Direktīvā 2014/24 paredzētie 750 000 EUR.

25 Tā Reģionālā likuma Nr. 26/2012 5. pantā esot paredzēts, ka tad, ja "glābšanas un neatliekamās palīdzības" transportēšanu ar neatliekamās medicīniskās palīdzības automobili *ULSS* nenodrošina tieši, tā ir jāveic personām, kas ir iekļautas šā likuma 4. pantā paredzētajā reģionālajā sarakstā, un ka attiecības ar šīm *ULSS*, kā arī minētā pakalpojuma izpildes kārtību reglamentē *ad hoc* nolīgumi. Turklāt līguma slēgšanas tiesības par glābšanas sanitārā transporta un transportēšanas ar neatliekamās medicīniskās palīdzības automobili pakalpojumiem, rīkojot konkursu, varot piešķirt vienīgi gadījumā, ja šo darbību nevar nodrošināt minētajā reģionālajā sarakstā iekļautās personas.

26 Papildus tam saskaņā ar Reģionālā likuma Nr. 26/2012 2. pantu līguma slēgšanas tiesību par "glābšanas un neatliekamās palīdzības" pakalpojumu sniegšanu režīma piemērošanas jomā ietilpstot arī darbība, ko, izmantojot glābšanas transportlīdzekļus, tostarp veic veselības aprūpes darbinieki un ko tostarp veido "transporta pakalpojumi, kas paredzēti atbilstoši palīdzības pamatlīmeņiem (*LEA*), kurus nodrošina ar glābšanas transportlīdzekļiem", kā arī "transporta pakalpojumi gadījumos, kad pacienta klīniskie apstākļi prasa tikai glābšanas transportlīdzekļa izmantošanu un kad transportēšanas laikā ir nepieciešama veselības aprūpes personāla vai cita šim nolūkam pienācīgi apmācīta personāla aprūpe, kā arī aprūpes nepārtrauktības nodrošināšana". Iesniedzējtiesas ieskatā, ar minēto režīmu aptvertās darbības tātad ir darbības (it īpaši pēdējā minētajā gadījumā), kas ir saistāmas nevis ar pacientu neatliekamās palīdzības, bet gan ar parasto transportu.

27 Līdz ar to iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietā aplūkojamo pakalpojumu var kvalificēt kā "parasto transporta pakalpojumu" vai "glābšanas sanitārā transporta pakalpojumu", nevis kā "ārkārtas medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumu". Tādējādi saskaņā ar Reģionālā likuma Nr. 26/2012 5. pantu iesniedzējtiesa uzskata, ka izmantot iepirkumu līgumslēdzēja iestāde varēja vienīgi gadījumā, ja līguma slēgšanas tiesības nebija iespējams piešķirt tieši, izmantojot nolīgumu.

28 Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par Reģionālā likuma Nr. 26/2012 5. panta saderību ar Savienības tiesībām situācijās, kad šo tiesību normu piemēro citiem pakalpojumiem, nevis glābšanas sanitārā transporta un neatliekamās palīdzības transporta pakalpojumiem. Šīs šaubas turklāt attiecoties arī uz gadījumu, kad līguma slēgšanas tiesību piešķiršana tieši būtu partnerības veidošana starp līgumslēdzējām iestādēm.

29 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar Likuma Nr. 241/1990 15. pantu publisko tiesību subjekti vienmēr ir tiesīgi izmantot nolīguma instrumentu, lai savstarpēji vienotos par noteikumiem, kas veido sadarbības ietvaru darbībai vispārējās interesēs. Tomēr šāda sadarbība starp publisko tiesību subjektiem nedrīkstot būt pretrunā publisko līgumu jomā piemērojamo Savienības noteikumu galvenajam mērķim, proti, pakalpojumu brīvai apritei un atvērtībai netraucētai konkurencei visās dalībvalstīs.

30 Publisko līgumu kodeksa 5. panta 6. punktā esot skaidri izslēgta publiskā iepirkuma noteikumu piemērošana gadījumos, kad ir izpildīti tajā paredzētie nosacījumi. Tieši tā tas esot aplūkojamajā gadījumā. Proti, *AULSS* Nr. 6 un *Croce Verde* esot bijuši kopīgi mērķi iesaistīt Reģionālā likuma Nr. 26/2012 4. pantā minētajā reģionālajā sarakstā iekļautās personas un atbalstīt brīvprātīgos. Turklāt *Croce Verde* esot iekļauts minētajā reģionālajā sarakstā *IPAB* statusā. Visbeidzot, glābšanas sanitārā transporta un neatliekamās palīdzības transporta pakalpojumu tirgū tas veicot minimālu daļu no savas darbības.

31 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka Likuma Nr. 241/1990 15. pantā un Publisko līgumu kodeksa 5. panta 6. punktā partnerība starp publiskā sektora struktūrām ir norādīta tikai kā alternatīva publiskajam iepirkumam un ka tās to nedrīkstot izvirzīt kā prioritāru kārtību. Tātad nolīgums starp līgumslēdzējām pārvaldes iestādēm esot līgumslēdzējām iestādēm atvērta iespēja, kam esot vajadzīgs noslēgt divpusēju nolīgumu starp pusēm. No tā izrietot, ka līgumslēdzēja iestāde varētu vienīgi paust savu vēlmi noslēgt tādu partnerību, bet tā nevar piespiest citu līgumslēdzēju iestādi izvēlēties šādu risinājumu. Šajā saistībā iesniedzējtiesa norāda, ka aplūkojamajā gadījumā *AULSS* Nr. 6 nav vēlējusies atsaukties uz šo iespēju, jo tā nolēma izsludināt strīdīgo iepirkumu.

32 Turklāt iesniedzējtiesa uzskata, ka Reģionālā likuma Nr. 26/2012 5. pants nevar uzlikt līgumslēdzējai iestādei pienākumu pamatot savu izvēli par labu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai attiecībā uz pamatlietā aplūkojamo pakalpojumu iepirkuma kārtībā. Proti, tāda prasība norādīt pamatojumu būtu pamatota vienīgi gadījumā, ja līgumslēdzēja iestāde divpusējo sarunu rezultātā būtu iecerējusi tieši piešķirt līguma slēgšanas tiesības, jo tāda pieeja neļautu iegūt salīdzināšanas elementus, kas paredzēti, lai noteiktu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu.

33 Tieši otrādi, iepirkuma procedūra nodrošinot tādu Savienības tiesību principu ievērošanu kā objektivitāte, izsludināšana, pārskatāmība, piedalīšanās un vienlīdzīga attieksme, salīdzinot vairākus piedāvājumus pēc saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma kritērija.

34 Tādējādi, tā kā Savienības tiesībās netiek kvalificētas atšķirīgas un līdzās pastāvošas vispārējās intereses kā, piemēram, brīvprātīgo izcelšana, līguma slēgšanas tiesību tieša piešķiršana, izmantojot nolīgumu, nevarot būt attaisnojama. Tā tas esot aplūkojamajā gadījumā, jo *Croce Verde* apgalvo, ka ir vienīgā atzītā persona Venēcijas reģionā ar publisko tiesību subjekta statusu, kas izslēdzot jebkādu konkurenci un salīdzinājumu starp potenciālajiem uzņēmējiem, kuri būtu ieinteresēti pamatlietā aplūkojamā pakalpojuma sniegšanā. Tikmēr tāpat kā citām Reģionālā likuma Nr. 26/2012 4. pantā minētajā reģionālajā sarakstā iekļautajām brīvprātīgo organizācijām *Croce Verde* esot visas tiesības kā saimnieciskās darbības subjektam piedalīties strīdīgajā iepirkumā un tādējādi šajā procesā uzsvērt sava piedāvājuma izdevīgumu.

35 Šajā kontekstā *Consiglio di Stato* (Valsts padome) ir nolēmusi apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai gadījumā, ja abas puses ir publisko tiesību subjekti, Direktīvas [2014/24] 28. apsvērums, 10. pants un 12. panta 4. punkts liedz piemērot Reģionālā likuma [Nr. 26/2012] 5. pantu, to skatot kopā ar šī likuma [1.–4.] pantu, pamatojoties uz partnerību publiskā sektora ietvaros, kas ir paredzēta [šīs direktīvas] 12. panta 4. punktā, [Publisko līgumu kodeksa] 5. panta 6. punktā un Likuma Nr. 241/1990 15. pantā?

2) Vai gadījumā, ja abas puses ir publisko tiesību subjekti, Direktīvas [2014/24] 28. apsvērums, 10. pants un 12. panta 4. punkts liedz piemērot Reģionālā likuma [Nr. 26/2012] tiesību normas, pamatojoties uz partnerību publiskā sektora ietvaros, kas ir paredzēta [šīs direktīvas] 12. panta 4. punktā, [Publisko līgumu kodeksa] 5. panta 6. punktā un Likuma Nr. 241/1990 15. pantā, tikai tādā nozīmē, ka līgumslēdzējai iestādei ir pienākums norādīt pamatojumu izvēlei piešķirt parastās sanitārās transportēšanas pakalpojumu ar iepirkumu, nevis ar tiešās piešķiršanas procedūru?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

36 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 99. pantam gadījumā, ja atbilde uz prejudiciālo jautājumu skaidri izriet no judikatūras vai ja atbilde uz tādu jautājumu nerada nekādas pamatotas šaubas, Tiesa pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas jebkurā brīdī var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.

37 Šī tiesību norma ir jāpiemēro šajā lietā.

Par pirmo jautājumu

38 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2014/24 10. panta h) punkts un 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu reģionālo tiesisko regulējumu, kurā publiskais iepirkums tiek pakārtots nosacījumam, ka partnerība starp publiskā sektora struktūrām neļauj nodrošināt parastā sanitārā transporta pakalpojumu.

39 Kā Tiesa ir norādījusi 2019. gada 3. oktobra spriedumā *Irgita* (C-285/18, EU:C:2019:829, 41. punkts; turpmāk tekstā – "spriedums *Irgita*"), Direktīvas 2014/24 mērķis, kā noteikts tās 1. apsvērumā, ir koordinēt valstu iepirkuma procedūras, kas pārsniedz konkrētu vērtību.

40 No sprieduma *Irgita* 43. punkta izriet, ka no šīs direktīvas 12. panta 1. punkta par iekšējiem darījumiem, kas tiek apzīmēti arī kā "*in house* līgumi", kurā tādējādi ir tikai precizēti nosacījumi, kādi līgumslēdzējai iestādei ir jāievēro, ja tā vēlas noslēgt iekšēju darījumu, izriet vienīgi pilnvarojums dalībvalstīm izslēgt tādu darījumu no Direktīvas 2014/24 piemērošanas jomas.

41 Ar šo normu līdz ar to dalībvalstīm netiek atņemta brīvība dot priekšroku kādam pakalpojumu sniegšanas, būvdarbu izpildes vai piegādes veikšanas veidam salīdzinājumā ar citiem veidiem. Proti, šī brīvība izpaužas izvēlē, kas tiek veikta stadijā pirms iepirkuma un kas tādējādi nevar ietilpt Direktīvas 2014/24 piemērošanas jomā (spriedums *Irgita*, 44. punkts).

42 Dalībvalstu tiesības brīvi izvēlēties pakalpojumu sniegšanas veidu, kādā līgumslēdzējas iestādes spēs apmierināt savas vajadzības, izriet arī no Direktīvas 2014/24 5. apsvēruma, saskaņā ar kuru "nekas šajā direktīvā dalībvalstīm neuzliek par pienākumu slēgt līgumus par ārpakalpojumiem vai izmantot ārpakalpojumu sniedzējus saistībā ar tādu pakalpojumu sniegšanu, kurus tās vēlas sniegt pašas vai kurus tās vēlas organizēt, izmantojot citus līdzekļus, kas nav [publiskais iepirkums] šīs direktīvas nozīmē", kurā ir atspoguļota pirms minētās direktīvas pieņemtā Tiesas judikatūra (spriedums *Irgita*, 45. punkts).

43 Tādējādi – līdzīgi kā ar Direktīvu 2014/24 dalībvalstīm netiek uzlikts pienākums izmantot publiskā iepirkuma procedūru – ar to dalībvalstis arī nevar tikt piespiestas slēgt iekšējo darījumu situācijā, kad ir izpildīti 12. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi (spriedums *Irgita*, 46. punkts).

44 Turklāt, kā Tiesa to ir norādījusi sprieduma *Irgita* 47. punktā, dalībvalstīm šādi atstātā brīvība ir skaidri pausta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV 2014, L 94, 1. lpp.) 2. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru:

"Šī direktīva atzīst valsts, reģionālu un vietēju iestāžu administratīvās brīvības principu saskaņā ar valstu un Savienības tiesību aktiem. Minētās iestādes var brīvi izlemt, kā vislabāk pārvaldīt būvdarbu izpildi vai pakalpojumu sniegšanu, īpaši, lai nodrošinātu augstu kvalitātes, drošības un pieejamības līmeni, vienlīdzīgu attieksmi un vispārējas piekļuves un patērētāju tiesību veicināšanu sabiedriskajos pakalpojumos.

Minētās iestādes var izvēlēties vispārējas nozīmes uzdevumus veikt, izmantojot pašu resursus vai sadarbībā ar citām iestādēm, vai uzticēt tos ekonomikas dalībniekiem."

45 Tomēr dalībvalstu rīcībā esošā brīvība izvēlēties, kā vislabāk pārvaldīt būvdarbu veikšanu vai pakalpojumu sniegšanu, nevar būt neierobežota. Gluži pretēji, tā ir jāīsteno, ievērojot LESD pamatprincipus, jo īpaši preču brīvu apriti, brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, kā arī no tiem izrietošos principus, proti, vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas, savstarpējas atzīšanas, samērīguma un pārskatāmības principus (spriedums *Irgita*, 48. punkts).

46 Ņemot to vērā, sprieduma *Irgita* 50. punktā Tiesa ir norādījusi, ka Direktīvas 2014/24 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā dalībvalsts ir noteikusi, ka iekšējie darījumi var tikt noslēgti, tostarp – ja ir izpildīts nosacījums, ka ar publisko iepirkumu nevar tikt nodrošināta sniegto pakalpojumu kvalitāte, pieejamība vai to nepārtrauktība, kamēr vien izvēle, kas tiek veikta stadijā pirms publiskā iepirkuma, dot priekšroku kādam konkrētam pakalpojumu sniegšanas veidam atbilst vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas, savstarpējās atzīšanas, samērīguma un pārskatāmības principiem.

47 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, pirmkārt, dalībvalstu brīvība izvēlēties pakalpojumu sniegšanas veidu, ar kuru līgumslēdzējas iestādes spēs apmierināt savas vajadzības, tām *mutatis mutandis* atļauj pakārtot publisko iepirkumu nosacījumam, ka nav iespējama partnerības noslēgšana starp līgumslēdzējām iestādēm saskaņā ar Direktīvas 2014/24 12. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

48 Saskaņā ar šo tiesību normu partnerība starp līgumslēdzējām iestādēm var tikt noslēgta vienīgi tad, ja ar iepirkuma līgumu tiek izveidota vai īstenota iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu sadarbība, lai nodrošinātu, ka sabiedriskie pakalpojumi, kas tām jānodrošina, tiek sniegti ar mērķi sasniegt šo iestāžu kopīgos mērķus, ja šīs sadarbības īstenošanu nosaka vienīgi tādi apsvērumi, kas saistīti ar sabiedrības interesēm, un ja iesaistītās līgumslēdzējas iestādes atvērtā tirgū veic mazāk nekā 20 % darbību, kas saistītas ar sadarbību.

49 Šajā ziņā – tāpat kā to ir darījusi Komisija savos rakstveida apsvērumos – ir jānorāda, ka pat tad, ja *Croce Verde* ir uzskatāms par *IPAB*, nevar viennozīmīgi apgalvot, ka tas ir "publisko tiesību subjekts" Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta izpratnē.

50 Iesniedzējtiesai arī ir jāpārliecinās, ka ar Reģionālā likuma Nr. 26/2012 5. panta 2. un 3. punktu patiešām iespējams pierādīt to, ka starp līgumslēdzējām iestādēm pastāv sadarbība, jo saskaņā ar šo tiesību normu attiecības starp *ULSS* un personām, kuras ir iekļautas šā likuma 4. pantā minētajā reģionālajā sarakstā un kuras piedalās glābšanas un neatliekamās palīdzības darbībās, tiek regulētas, noslēdzot īpašus nolīgumus atbilstoši paraugam, ko apstiprina Reģiona padome.

51 Otrkārt, dalībvalstu brīvība izvēlēties pakalpojumu sniegšanas veidu, ar kuru līgumslēdzējas iestādes spēs apmierināt savas vajadzības, saistībā ar civilās aizsardzības, civilās drošības un katastrofu novēršanas pakalpojumiem tām ļauj dot priekšroku līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai bezpeļņas organizācijām vai apvienībām atbilstoši Direktīvas 2014/24 74.–77. pantā definētajam atvieglotajam režīmam, ja tiek ievēroti šīs direktīvas 10. panta h) punktā paredzētie nosacījumi.

52 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka minētās direktīvas 10. panta h) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais izņēmums no publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanas jomas attiecas uz pacientu aprūpi neatliekamas palīdzības vajadzības situācijā glābšanas transportlīdzeklī, ko veic glābējs/glābšanas dienesta feldšeris, uz ko attiecas *CPV* kods 75252000-7 (glābšanas pakalpojumi), kā arī uz transportēšanu aprīkotā neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā, uz ko attiecas *CPV* kods 85143000-3 (neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumi), ja runa ir par transportēšanu aprīkotā neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā, ko faktiski nodrošina atbilstoši sniegt pirmo palīdzību apmācīti darbinieki, un ja pastāv risks, ka pacienta veselības stāvoklis transportēšanas laikā

var pasliktināties (spriedums, 2019. gada 21. marts, *Falck Rettungsdienste* un *Falck*, C-465/17, EU:C:2019:234, 51. punkts). Šāda izņēmuma piemērošanai papildus tiek prasīts, lai neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumu sniegtu bezpeļņas organizācijas vai apvienības šīs tiesību normas izpratnē un lai pastāvētu ārkārtas stāvoklis (rīkojums, 2019. gada 20. jūnijs, *Italy Emergenza* un *Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza "Croce Verde"*, C-424/18, EU:C:2019:528, 28. punkts).

53 Visbeidzot, abos šā rīkojuma 47. un 51. punktā minētajos gadījumos dalībvalstīm, īstenojot savu brīvību izvēlēties pakalpojumu sniegšanas veidu, ar kuru līgumslēdzējas iestādes spēs apmierināt savas vajadzības, ir jānodrošina vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas, savstarpējas atzīšanas, samērīguma un pārskatāmības principu ievērošana (spriedums *Irgita*, 48. punkts).

54 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2014/24 10. panta h) punkts un 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds reģionālais tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru publiskais iepirkums tiek pakārtots apstāklim, ka partnerība starp publiskajam sektoram piederīgām struktūrām neļauj nodrošināt parastā sanitārā transporta pakalpojumu, kamēr vien izvēle, kas pirms publiskā iepirkuma tiek izdarīta par labu kādam konkrētam pakalpojumu sniegšanas veidam, atbilst vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas, savstarpējās atzīšanas, samērīguma un pārskatāmības principiem.

Par otro jautājumu

55 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2014/24 10. panta h) punkts un 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu reģionālo tiesisko regulējumu, kurā līgumslēdzējai iestādei ir noteikts pienākums pamatot savu izvēli piešķirt līguma slēgšanas tiesības par parasto sanitārā transporta pakalpojumu, izmantojot iepirkumu, nevis tās piešķirt tieši, noslēdzot nolīgumu ar kādu citu līgumslēdzēju iestādi.

56 Kā izriet no sniegtās atbildes uz pirmo jautājumu, ne šīs direktīvas 10. panta h) punktam, ne 12. panta 4. punktam nav pretrunā tāds reģionālais tiesiskais regulējums, kurā publiskais iepirkums tiek paredzēts tikai pakārtoti un izņēmuma kārtā.

57 Līdz ar to Savienības tiesībām, tostarp Direktīvas 2014/24 10. panta h) punktam un 12. panta 4. punktam, nevar būt pretrunā reģionālais tiesiskais regulējums, kas līgumslēdzējai iestādei uzliek pienākumu pierādīt, ka nav izpildīti šo tiesību normu piemērošanas nosacījumi.

58 Tātad uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2014/24 10. panta h) punkts un 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds reģionālais tiesiskais regulējums, kurā līgumslēdzējai iestādei ir noteikts pienākums pamatot savu izvēli piešķirt līguma slēgšanas tiesības par parastā sanitārā transporta pakalpojumu iepirkuma procedūrā, nevis tās piešķirt tieši, noslēdzot nolīgumu ar kādu citu līgumslēdzēju iestādi.

Par tiesāšanās izdevumiem

59 Tā kā attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība iesniedzējtiesā norisinās kā pretapelācija, šai pēdējai arī ir jālemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 10. panta h) punkts un 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds reģionālais tiesiskais regulējums,

saskaņā ar kuru publiskais iepirkums tiek pakārtots apstāklim, ka partnerība starp publiskajam sektoram piederīgām struktūrām neļauj nodrošināt parastā sanitārā transporta pakalpojumu, kamēr vien izvēle, kas pirms publiskā iepirkuma tiek izdarīta par labu kādam konkrētam pakalpojumu sniegšanas veidam, atbilst vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas, savstarpējās atzīšanas, samērīguma un pārskatāmības principiem.

2) **Direktīvas 2014/24 10. panta h) punkts un 12. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds reģionālais tiesiskais regulējums, kurā līgumslēdzējai iestādei ir noteikts pienākums pamatot savu izvēli piešķirt līguma slēgšanas tiesības par parastā sanitārā transporta pakalpojumu iepirkuma procedūrā, nevis tās piešķirt tieši, noslēdzot nolīgumu ar kādu citu līgumslēdzēju iestādi.**

[Paraksti]